

— Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Splošno sodišče je v sodbi z dne 9. septembra 2010 (zadeva T-348/07) odločilo, da zaradi razveljavitve Sanctieregeling [Sanctieregeling terrorisme 2003; odlok o sankcijah na področju terorizma iz leta 2003], ki je bil podlaga za uvrstitev pritožnice na seznam, tudi sodba, ki je bila izdana v postopku začasnega pravnega varstva, ni bila zadostna podlaga za ohranitev pritožnice na seznamu. Pritožnica (v nadaljevanju: Al-Aqsa) se strinja s to ugotovitvijo Splošnega sodišča.
- Splošno sodišče je sodbo oprlo na pravno presojo, da tožbeni razlogi organizacije Al-Aqsa niso utemeljeni. Tako je sodišče ugotovilo, da je Sanctieregeling v povezavi s sodbo, ki je bila izdana v postopku začasnega pravnega varstva, mogoče obravnavati kot odločitev pristojnega nacionalnega organa, ki izpolnjuje pogoje iz člena 1(4) SS [Skupno stališče 2001/931]. Dalje je Splošno sodišče menilo, da je glede organizacije Al-Aqsa mogoče ugotoviti „vednost“ v smislu člena 1(3)(k) SS, kot jo zahteva člen 1(4) Uredbe št. 2580/2001 ⁽¹⁾.
- Pritožnica se s to presojo ne strinja in to uveljavlja kot pritožbeni razlog. Pred navedbo pritožbenih razlogov se posveti dopustnosti pritožbe.
- Razloge, ki jih navaja pritožnica, je možno povzeti tako. Najprej naj bi Splošno sodišče prekoračilo svojo pristojnost preizkusa, ker je samo določilo, katere dokazne elemente je treba obravnavati kot odločitev v smislu člena 1(4) SS (očitek 1).
- Dalje naj bi Splošno sodišče nepravilno odločilo, da je Sanctieregeling –bodisi s sodbo, ki je bila izdana v postopku začasnega pravnega varstva, bodisi brez nje – mogoče obravnavati kot odločitev v smislu člena 1(4) SS (očitek 2).
- Splošno sodišče naj bi nazadnje prekoračilo svojo pristojnost, ker je samo razlagalo sodbo, pri čemer je sodbo očitno razlagalo nepravilno (očitek 3).
- Zato bi bilo treba ugoditi tožbi organizacije Al-Aqsa in razveljaviti izpodbijane odločitve tako, da se izboljšajo razlogi, na katerih temelji izpodbijana sodba.

⁽¹⁾ Uredba sveta (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu (UL L 344, str. 70).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija) 22. novembra 2010 – Refcomp SpA proti Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA

(Zadeva C-543/10)

(2011/C 46/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Refcomp SpA

Tožene stranke: Axa Corporate Solutions Assurance SA, Axa France IARD, Emerson Network, Climaveneta SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali klavzula o pristojnosti, ki je bila v verigi pogodb znotraj Skupnosti dogovorjena med proizvajalcem določenega artikla in kupcem na podlagi člena 23 Uredbe št. 44/2001 z dne 20. decembra 2000 ⁽¹⁾, učinkuje tudi za končnega kupca in – če je odgovor pritrdilen – pod kakšnimi pogoji?
- Ali klavzula o pristojnosti učinkuje tudi za končnega kupca in zavarovatelje, ki so vstopili v njegove pravice, tudi če naj se člen 5(1) Uredbe št. 44/2001 z dne 20. decembra 2000 ne bi uporabljal za tožbo končnega kupca zoper proizvajalca, kot je Sodišče odločilo v sodbi z dne 17. junija 1992 v zadevi Handte ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2001, L 12, str. 1).

⁽²⁾ Sodba z dne 17. junija 1992 v zadevi Handte, C-26/91, Recueil 1992, str. I-03967.

Pritožba, ki jo je Kraljevina Nizozemska vložila 24. novembra 2010 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 9. septembra 2010 v zadevi T-348/07, Stichting Al-Aqsa proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-550/10 P)

(2011/C 46/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranke

Pritožnica: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C.M. Wissels in M. Noort, zastopnika)